NORAKSTS
Lieta Nr.A42452508
A-1919-09/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009. gada 29.oktobrī

Administratīvās rajona tiesas
tiesnese E.Apīne,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz *R.J.* pieteikuma par Rucavas pagasta padomes 2007.gada 19.oktobra lēmuma (sēdes protokols Nr.11, 7.4.punkts) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 19.oktobrī Rucavas pagasta padome (turpmāk arī – atbildētājs) pieņēma lēmumu „Par uzceltās būves, nekustamajā īpašumā */nekustamā īpašuma nosaukums/* Rucavas pagastā nojaukšanu" (sēdes protokola Nr.11, 7.4.punkts) (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolēma uzdot *R.J.* (turpmāk arī – pieteicējs) līdz 2007.gada 1.decembrim nojaukt nelikumīgi uzbūvēto ēku Rucavas pagasta nekustamajā īpašumā */nekustamā īpašuma nosaukums/*.

Lēmums pamatots ar Būvniecības likuma 11.panta 3.punktu, 30.panta sesto daļu, Aizsargjoslu likuma 36.panta otrās daļas 1.punktu, 63.panta pirmās daļas 1.punktu, 66.panta pirmās daļas 1.punktu.

[2] 2007.gada 11.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteikums, kurā pieteicējs lūdz atcelt Lēmumu. Savā pieteikumā pieteicējs norāda, ka Lēmums pieņemts, pārkāpjot Administratīvā procesa likuma normas, kas reglamentē administratīvā akta izdošanas procesu. Lēmums ir pieņemts sakarā ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 1.augusta spriedumu lietā Nr.A42304906, ar kuru atbildētājam uzlikts pienākums 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas saskaņā ar Būvniecības likuma 30.panta ceturtajā daļā noteikto kompetenci izdot administratīvo aktu par patvaļīgo būvniecību Rucavas pagasta, */nekustamā īpašuma nosaukums/*, ņemot vērā tiesas nolēmumā konstatētos faktus un juridiskos apsvērumus, tajā skaitā, pārbaudot, vai nav notikusi tiesisko vai faktisko apstākļu maiņa.

Pieteicējs norāda, ka no Lēmuma redzams, ka atbildētājs nav pārbaudījis vai šajā laikā nav notikušas tiesisko un faktisko apstākļu maiņa. Atbildētājam bija zināms par plānotām izmaiņām, jo par to liecina Administratīvās rajona tiesas sprieduma 5.punktā minētais konstatējums, ka *L.S.* plāno atsavināt savu īpašumu SIA „AUDRONE". Nekustamā īpašuma atsavināšana uz SIA „AUDRONE" vārda notika 2007.gada 6.augustā, tas ir, pirms Lēmuma pieņemšanas.

[3] 2008.gada 20.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētājs pieteikumu neatzīst *(lietas 30.-32.lapa)*.

Paskaidrojumā atbildētājs norāda, ka 2004.gada 18.jūnijā Rucavas pagasta padome nolēma (protokols Nr.13) atļaut uz zemes īpašuma */nekustamā īpašuma nosaukums/* novietot īslaicīgās lietošanas būves, saskaņojot to ar Liepājas reģionālo Vides pārvaldi,

Liepājas apvienoto būvvaldi un Papes dabas parka administrāciju. Pieteicējs, novietojot uz zemes gabala */nekustamā īpašuma nosaukums/* būvi, šādus saskaņojumus neveica.

2004.gada 15.septembrī Rucavas pagasta padome ar lēmumu „Par būvniecību īpašumā */nekustamā īpašuma nosaukums/*" (protokols Nr.18, 11.10.punkts) nolēma atļaut divu mēnešu laikā legalizēt ēkas būvniecību. Pieteicējs šo divu mēnešu laikā neveica nekādu dokumentu sakārtošanu attiecībā uz ēkas legalizēšanu īpašumā */nekustamā īpašuma nosaukums/*.

Būvniecības likuma 13.panta pirmā daļa noteic, ka būvētājam pirms būvdarbu uzsākšanas jāsaņem būvatļauja, bet panta piektā daļa noteic, ka būvdarbu uzsākšana bez būvatļaujas kvalificējama kā patvaļīgā būvniecība.

Atbildētājs norāda, ka pieteicējam nav būvatļauja vai kādi citi dokumenti, kas atļautu veikt būvdarbus īpašumā */nekustamā īpašuma nosaukums/*, līdz ar to ēka kvalificējama kā patvaļīga būvniecība.

2004.gada 22.decembrī Rucavas pagasta padome ar lēmumu (protokols Nr.26, punkts 1. „Par patvaļīgo būvniecību īpašumā */nekustamā īpašuma nosaukums/*), pamatojoties uz Būvniecības likuma 20.panta 4.punktu, nolēma, ka divu mēnešu laikā *R.J.* jānocauc patvaļīgā būve. Ja būvi nenojauks īpašnieks, pašvaldība pieņems lēmumu par būves nojaukšanu, pamatojoties uz Būvniecības likuma 30.panta 6.punktu.

Minēto lēmumu pieteicējs pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā, kura ar 2007.gada 1.augusta spriedumu lietā Nr.A42304906 uzlika par pienākumu Rucavas pagasta padomei izdot administratīvo aktu, ņemot vērā tiesas nolēmumā konstatētos faktus un juridiskos apsvērumus, kas arī izdarīts, pieņemot Lēmumu.

Tāpat atbildētājs norāda, ka uz pieteicējs un viņa pilnvarotā pārstāve tika aicināti uz Rucavas pagasta sēdi 2007.gada 19.oktobrī, bet sēdē neieradās, un netika saņemta nekāda informācija par izmaiņām, kas saistībā ar zemes gabala */nekustamā īpašuma nosaukums/* īpašniekiem netika sniegta.

Atbildētājam nav informācijas, ka zemes gabala īpašnieks būtu mainījies, zemesgrāmatu apliecībā ir ieraksti, kas apstiprina, ka pieteicējam ir nostiprinātas nomas tiesības uz 99 gadiem uz nekustamo īpašumu */nekustamā īpašuma nosaukums/*. Neatkarīgi no tā, kas ir zemes gabala īpašnieks, nelikumīgo būvniecību veicis nomnieks *R.J.*

Apbūve Baltijas Jūras piekrastes aizsargjoslā nav pieļaujama, līdz ar to būve jānojauc.

[4] Uz tiesas sēdi pieteicējs, pieteicēja pārstāve un atbildētāja pārstāvis nav ieradušies, kaut par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots savlaicīgi uz lietas materiālos norādītajām adresēm.

Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 8. un 9.oktobrī no atbildētāja saņemts lūgums par tiesas sēdes atlikšanu (lietas 68.-69.lapa). identisks lūgums saņemts arī no pieteicēja pārstāves *(lietas 71.lapa).*

Pārbaudot lietas materiālus, kā arī izvērtējot procesa dalībnieku lūgumus, tiesa atzina par iespējamu izskatīt lietu bez pieteicēja un atbildētāja klātbūtnes, jo lūgumi par tiesas sēdes atlikšanu saņemti vairākkārtīgi, kamēr lietā ir pietiekami pierādījumu lietas izskatīšanai pēc būtības un nolēmuma taisīšanai *(lietas 72.lapa).*

Motīvu daļa

[5] Izvērtējot lietas materiālus kopsakarā ar procesa dalībnieku rakstveida paskaidrojumiem, tiesa secina, ka pieteicēja pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Ar Lēmumu pieteicējam noteikts pienākums „līdz 2007.gada 1.decembrim nojaukt nelikumīgi uzbūvēto ēku Rucavas pagasta nekustamajā īpašumā */nekustamā īpašuma nosaukums/ (lietas 5.-6.lapa).*

Pieteicējs izsaka iebildumus par to, ka atbildētājs, pieņemot Lēmumu, nav ņēmis vērā tiesisko un faktisko apstākļu maiņu.

Tādējādi tiesai ir jāveic pārbaude pār Lēmuma tiesiskumu, ņemot vērā pieteicēja argumentāciju.

Sākotnēji Administratīvā rajona tiesa norāda, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs ir veicis patvaļīgo būvniecību nekustamajā īpašumā */nekustamā īpašuma nosaukums/*, kas atrodas Rucavas pagastā, Liepājas rajonā, kadastra numurs */kadastra numurs/* (skat. Liepājas zemesgrāmatas nodalījumu Nr.*/nodalījuma numurs/*). Minētais konstatēts arī Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 1.augusta spriedumā lietā Nr.A42304906 (lietas 11.-16.lapa).

Tā kā pieteicējs nav iesniedzis nekādus pierādījumus par to, ka patvaļīgā būvniecība būtu tikusi legalizēta vai nepieciešamā dokumentācija – tiesiski sakārtota, tiesa secina, ka faktiskie apstākļi šajā lietā nav mainījušies. Tas apstāklis, ka notiek zemes īpašnieku maiņa, tiesas ieskatā nav attiecināms uz iespēju legalizēt patvaļīgās būvniecības sekas, jo no tā, kam zeme pieder, patvaļīgā būvniecība aizsargjoslā nekļūst tiesiska.

[7] Aizsargjoslu likuma 36.panta otrā daļa, uz kuru Lēmumā atsaucies atbildētājs, noteic, ka „krasta kāpu aizsargjoslā un pludmalē papildus šā panta pirmajā daļā minētajiem aprobežojumiem aizliegts celt jaunas ēkas un būves un paplašināt esošās, izņemot gadījumus, kad:

1) saskaņojot ar attiecīgo Valsts vides dienesta reģionālo vides pārvaldi un atbilstoši vietējās pašvaldības teritorijas plānojumam tiek:

a) renovētas vai restaurētas esošās ēkas un būves;

b) būvētas palīgēkas pie esošajām dzīvojamām ēkām vai būvēm;

c) rekonstruētas esošās ēkas vai būves, nepārsniedzot esošo būvapjomu, bet, rekonstruējot esošās dzīvojamās ēkas, kuru platība ir mazāka par 150 kvadrāmetriem, to kopējā platība pēc rekonstrukcijas nedrīkst pārsniegt 150 kvadrātmetrus;

2) tiek attīstīta osta vai attīstīti un rekonstruēti esošie zvejniecības un zivju pārstrādes uzņēmumi;

3) ēku un būvju celtniecība vai paplašināšana ir paredzēta vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā un notiek pilsētas teritorijā un šīs darbības ir saskaņotas ar attiecīgo Valsts vides dienesta reģionālo vides pārvaldi;

4) ēku un būvju celtniecība vai paplašināšana notiek šā likuma 67.pantā noteiktajā kārtībā apstiprinātajās un vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā noteiktajās ciema robežās vietās, kur bijusi iepriekšējā apbūve, minētās darbības ir paredzētas vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā un saskaņotas ar attiecīgo Valsts vides dienesta reģionālo vides pārvaldi;

5) tiek veikta krastu nostiprināšana esošo būvju un infrastruktūras aizsardzībai;

6) tiek veikta mehānisko transportlīdzekļu stāvlaukumu un glābšanas staciju būvniecība un tiem nepieciešamo pievedceļu un teritorijas labiekārtošanai nepieciešamo mazēku būvniecība”.

Lietā nav strīda par to, ka nekustamajā īpašumā */nekustamā īpašuma nosaukums/* pieteicējs būvniecību realizējis Baltijas jūras piekrastes aizsargjoslā.

Tai pat laikā no lietas materiāliem nav izdarāmi secinājumi, ka pieteicēja būvniecība būtu attiecināma uz izņēmuma gadījumiem, kad būvniecība aizsargjoslā ir atļauta. Šādu apstākļu lietā nav un tādus nav pierādījis arī pieteicējs.

Tādējādi secināms, ka pieteicēja būvniecībai nav tiesiska pamata un tā ir jānojauc. Lai arī laika posmā no Lēmuma pieņemšanas līdz šī tiesas nolēmuma taisīšanai ir veikti grozījumi Aizsargjoslu likumā, tiesa norāda, ka, pirmkārt, administratīvā akta, ar kuru tā adresātam uzlikts tiesiskais pienākums, vērtēšana veicama saskaņā ar administratīvā akta izdošanas laikā spēkā esošām tiesību normām, bet, otrkārt, tiesību normas arī to jaunajā redakcijā nemaina tiesisko situāciju par labu pieteicējam.

Tādējādi secināms, ka arī tiesiskie apstākļi nav mainījušies un atbildētājs pamatoti ir lēmis par patvaļīgās būvniecības seku novēršanu.

Vērtējot pieteicēja argumentus par to, ka atbildētājs nav veicis pārbaudi pār tiesisko un faktisko apstākļu maiņu, tiesa tos noraida kā nepamatotus. Tikai tas apstāklis, ka Lēmuma saturā nav norādīts tiesisko un faktisko apstākļu maiņas vērtējums, nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai, jo, kā secina Administratīvā rajona tiesa, nav tādu apstākļu, kas atļautu pieteicēja realizēto būvniecību nekustamajā īpašumā */nekustamā īpašuma nosaukums/*. Savukārt, ja atbildētājs būtu konstatējis tādu apstākļu esamību, kas atļauj būvniecību, Lēmums ar šādu saturu netiktu izdots.

[8] Būvniecības likuma 30.panta sestā daļa noteic, „ja būvniecība notiek bez akceptēta būvprojekta, pašvaldība pieņem lēmumu par šādas būvniecības radīto seku novēršanu (būves vai tās daļas nojaukšanu, iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu u.tml.)".

Lēmumu par patvaļīgās būvniecības likvidēšanu saskaņā ar šo tiesību normu ir pieņēmusi Rucavas pagasta padome, t.i., pašvaldība, ievērojot tai tiesību normās piešķirto kompetenci.

Kā Administratīvā rajona tiesa norādīja jau 2007.gada 1.augusta spriedumā, tad pašvaldībai, konstatējot patvaļīgo būvniecību krasta kāpu aizsargjoslā, ir pienākums izdot konkrēta satura administratīvo aktu, uzliekot pienākumu būvi nojaukt (skat. Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 1.augusta sprieduma lietā Nr.A42304906 [10] punktu).

Tādējādi Administratīvā rajona tiesa secina, ka Lēmums ir atstājams spēkā, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *R.J.* pieteikumu par Rucavas pagasta padomes 2007.gada 19.oktobra lēmuma (sēdes protokols Nr.11, 7.4.punkts) atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese /paraksts/ E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvā rajona tiesas
tiesnese _____E.Apīne

Rīgā, 2009.gada 29.oktobrī